

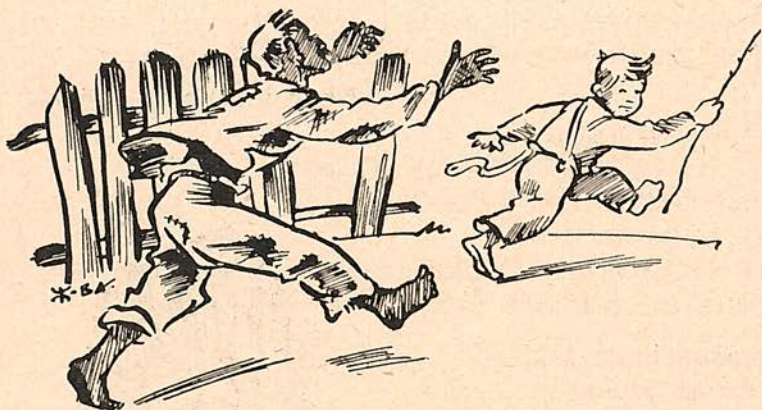
УМНИЯТЪ МАНГО

Единъ циганинъ натоварилъ кола съ върбови пръчки и тръгналъ за града. Изъ пътя срещналъ едно босоного, палаво момче. Момчето много харесало бѣлитѣ и жилави върбови пръчки и поискало една.

— Не може, — рекълъ троснато циганинътъ, — пръчките давамъ само съ пари.

— Нѣмамъ пари, — казало момчето.

— Като нѣмашъ пари, нѣма и пръчка, — отсѣкълъ сърдито циганинътъ и плѣсналъ магарето по гърба.

Босоногоото момче не казало нищо. Но то много искало да има една пръчка, за да шиба съ нея другарчетата си по напуканитѣ и голи пети. Желанието му било толкова силно, че то се решило да открадне една пръчка. И когато циганинътъ се билъ загледалъ нѣкъде, момчето се спуснало, изтеглило една пръчка отъ голѣмия снопъ и ударило на бѣгъ. Циганинътъ го забелязалъ, оставилъ каручката и хукналъ да го гони. Отъ бързото тичане, басменитѣ му гащи се надули като балонъ. Бѣлото му таке подскачало на главата му като капакъ на тенджерата, когато ври надъ огъня. Момчето тичало като вѣтръ и дръгливия циганинъ не можалъ да го стигне. Ядосалъ се и почналъ да вика подире му:

— Разбойникъ, крадецъ! . .

Въ туй време на среща се задалъ единъ голѣмъ, чер-